

LÄRARHANDLEDNING

THE MISFITS

OM DE MISSANPASSADE 1978-2016

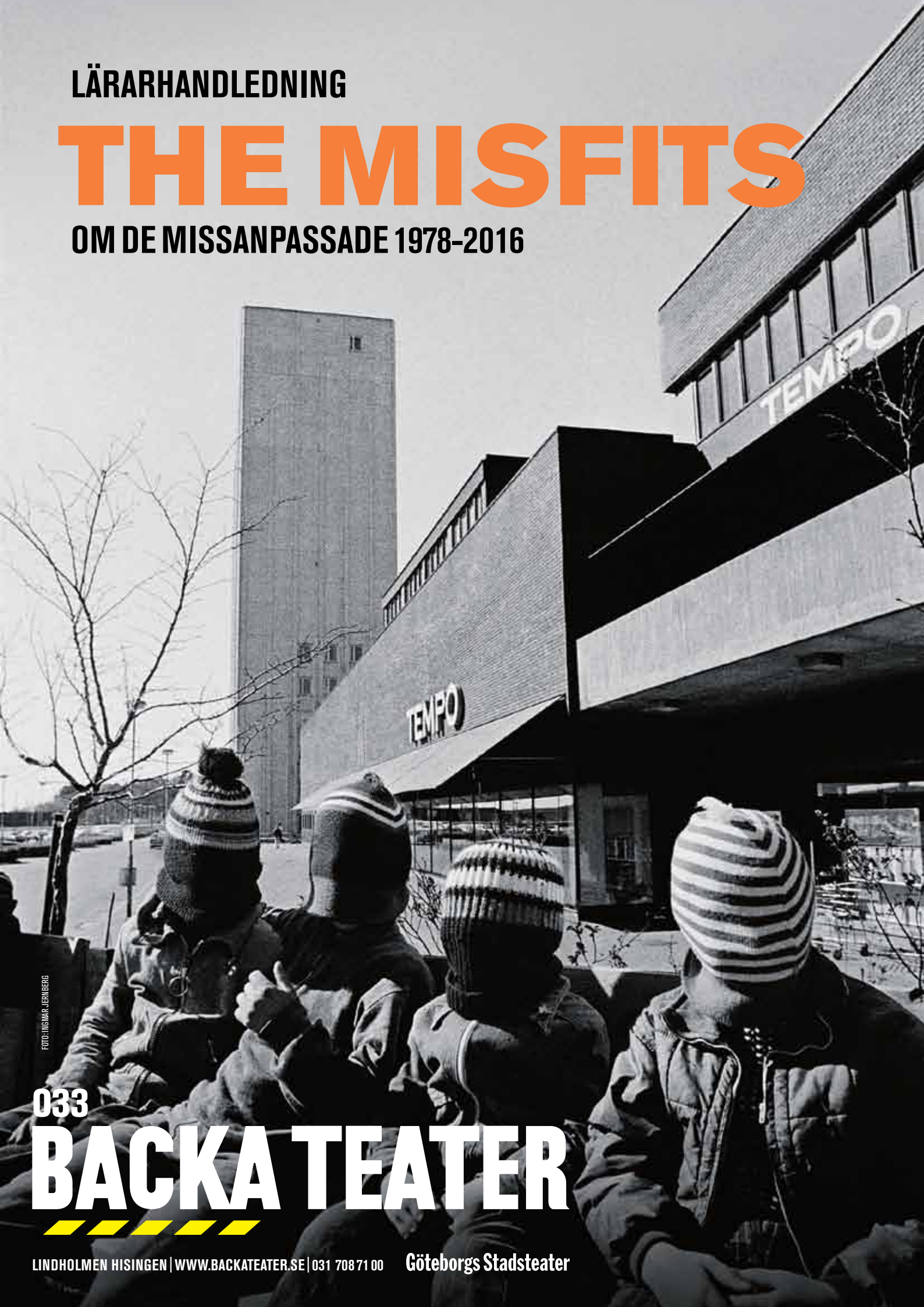

FOTO: INGMAR JERNBERG

033

BACKATEATER

LINDHOLMEN HISINGEN | WWW.BACKATEATER.SE | 031 708 71 00

Göteborgs Stadsteater

VARMT VÄLKOMNA TILL BACKA TEATER

På väggen på mitt kontor på Backa Teater har det det närmsta halvåret suttit två texter fasttejpade. Den ena är en debattartikel med titeln *"Barn i förorten dör - men vem bryr sig?"*. Det andra är ett utdrag ur det tal Olof Palme höll juldagen 1965 i Sveriges Radio. Då när talet hölls för över femtio år sen var jag inte ens påtänkt. Men år 2000 gjorde Latin Kings en sampling som gick under namnet *"Fördomar 2"*. Ett tal från sexiotalet fick plötsligt sin absoluta mening i den samtid som då var.

I arbetet med The Misfits har detta tal kommit tillbaka i mina tankar om och om igen. Kanske för att det i sin konstruktion sätter fingret på många av vår samtids stora frågor i sin retoriska enkelhet. Kanske för det visar på tesen om att det är igenom historien som vi kan få syn på vårt nu. Eller så är det för att orden i sig bär på en dröm om det mer humana samhället. För att citera Silvana Imam från låten I min zon: *Det enda äkta vi har är våra drömmar*.

Det här lärarmaterialet bjuder på en flisa av det komplexa som är utanförskapet och mänskligheten. Mina rekommendationer till dig som lärare är att ge eleverna möjligheten till att uppleva The Misfits som det det är - scenkonst som öppnar upp för möjligheten till reflektion och samtal om det som är vår samtid.

Med varma hälsningar

Erika Isaksson, informatör
erika.isaksson@stadsteatern.goteborg.se

(...) ”Demokratin är fast förankrad här i landet.
Vi respekterar de grundläggande fri- och rättigheterna.
Grumliga rasteorier har aldrig funnit fotfäste.
Vi betraktar oss gärna som fördomsfria och toleranta.

Men så enkelt är det ändå inte!

Fördomen behöver inte förankras i någon vederstygglig teori. Den har ett mycket enklare ursprung. Fördomen har alltid sin rot i vardagslivet. Den groar på arbetsplatsen och i grannkvarteret. Den är ett utlopp för egna misslyckanden och besvikelser. Den är framför allt ett uttryck för okunnighet och rädsla. Okunnighet om andra människors särart, rädsla för att förlora en position, ett socialt privilegium, en förhandsrätt.

En människas hudfärg, ras, språk och födelseort har ju ingenting med mänskliga kvalitéer att göra. Att gradera människor med sådan måttstock står i bjärt kontrast till principen om människors lika värde.

Men den är skamligt enkel att ta till för den som känner sig underlägsen - på arbetsplatsen, i sällskapslivet, i konkurrensen om flickan eller pojken. Därför ligger fördomen alltid på lur, även i ett upplyst samhälle. Den kan blossa ut i ett stickord, en obetänksam replik, en nedrighet i det lilla. Kanske menar den som handlar inte så illa. Men för den som träffas kan det riva upp sår som aldrig läks.

De flesta av oss människor har ett behov att hävda oss gentemot andra. Och då står fördomen mot den avvikande - utlänningen, främlingen - till förfogande som en sista skans.” (...)

Olof Palme, 1965, Sveriges Radio

SCENKONSTUPPLEVELSEN

**VI KAN BARA FÖRSTÅ DET VI REDAN VET. LÖSNINGEN LIGGER I ATT UMGÅS
MED DET OKÄNDA FÖR ATT VIDGA OSS SJÄLVA OCH VÅR VÄRLD.**

Ett scenkonstverk i sig är en reflektionsyta och konst är det som händer i spegelbilden du upplever när du studsar dig själv mot dess yta. En konstupplevelse är en subjektiv upplevelse baserad på dig som individ. Dina erfarenheter och associationer. Att uppleva konst, oavsett om det handlar om bildkonst eller musik, scenkonst eller litteratur är ett sätt för dig som människa att växa. Din empatiska förmåga stärks, du får större möjlighet att förstå och sätta dig in i andra människors verkligheter, din värld berikas av andras ord och bilder och blir större, konsten kan belysa dina egna sår och erfarenheter och därigenom göra dessa verkliga i ett större sammanhang. Du odlar din associativa förmåga och ditt kritiska tänkande.

För att uppleva konst behöver du ingen förkunskap. Du behöver inte veta vad det handlar om eller ens under tiden du sitter där "förstå", därför att handlingen i sig mycket väl kan vara sekundär för just din subjektiva upplevelse. Däremot så kan konstverket i sig öppna dörrar för diskussioner om utanförskap och innanförskap, om människans existens, dess tillkortakommande och sår. Det väcker diskussioner om ansvar, både ditt personliga och samhällets.

MEDVERKANDE

- 01 Stefan Abellsson
- 02 Hannah Alem Davidson
- 03 Ulf Dohlsten
- 04 Ibrahim Faal
- 05 Ylva Gallon
- 06 Anna Harling
- 07 Maria Hedborg
- 08 Gunilla Johansson
- 09 Mats Nahlin
- 10 Josefin Neldén
- 11 Ramtin Parvaneh
- 12 Ulf Rönnerstrand
- 13 Nemanja Stojanovic
- 14 Emelie Strömberg
- 15 Ove Wolf

THE MISFITS

EN SCENISK UNDERSÖKNING AV DE MISSANPASSADE.

I The Misfits finns inga genomgående karaktärer – istället kommer skådespelarna att skifta roller och i sekvens efter sekvens måla upp situationer på scenen kring temat de missanpassade.

Pjäsen är ett kollage, utan en direkt berättelse, uppbyggt av intervjuer med skådespelare, dokumentärt material från röster i Europa idag och texter från klassisk litteratur, som gjorts om till enskilda scener som teaterbesökaren kastas fram och tillbaka emellan.

Många sekvenser i pjäsen är till för att låta människor associera fritt kring stämningarna än att gestalta en scen fullt ut. Syftet är att få publiken att reflektera över viktiga frågor om vår samtid idag och människan mitt i den genom att göra egna kopplingar.

missanpassad

*asocial, miljöskadad,
illa anpassad, ouppfostrad,
vanartig*

- som inte kunnat anpassa sig
till miljön eller i samhället;
som kommit på fel plats

MISSANPASSAD

JOSEFIN:

Vad betyder ordet "missanpassad"?

HANNAH:

En individ som inte anpassar sig till samhället eller den omgivande miljön.

NEMO:

Synonymer till ordet "missanpassad" är:

- asocial, avvikande , ouppfostrad, vanartig, störd.

YLVA:

Misfit, verb:

something that fits badly, as a sweater that is too large or too small.

Att vara missanpassad, att känna sig missanpassad, att leva för att vara missanpassad eller att som person bli identifierad som någon som är missanpassad. Ordet missanpassad innehåller en mängd definitioner som på olika sätt kan beskriva ett varande av utanförskap, det självvalda eller det påtvingade.

ULF:

Vad betyder "de missanpassade"?

- en grupp som inte anpassar sig till samhället eller den omgivande miljön.

- en grupp som är på fel plats, i fel omgivning med sina traditioner, sin kultur, sina hem, sitt samhälle, sitt land eller sin värld.

Vad tänker du på när du hör ordet missanpassad? Vem är missanpassad? Vilka? Varför? Har vi människor ett behov av syndabocker?

LÄSTIPS:

Lyckad nedfrysning av Herr Moro

Red: Roy Andersson, Kalle Boman, István Borbás

---

utanför

*ute, framför, utomhus, på
utsidan, utanpå; främ-
mande, utesluten, inte
accepterad*

- på utsidan (av); känna sig
utanför; inte vara med i ge-
menskapen; stå utanför (bildlig
betydelse) vara främmande för

BILDEN OCH IDENTITETEN

Vilka bilder ges av utanförskapet idag?

Under de senaste åren målas svarta rubriker upp i media om förorten som brinner. Bilden av den farliga förorten reproduceras om och om igen. Bilden som visas berättar sällan eller aldrig om glädjen, gemenskapen och vardagen som finns. Den deklarerar snarare ett krig. Bilden av den missanpassade förorten. Hur påverkas självbilden av reproduceringen av ensidiga reportage om kriminalitet, gängvåld och skottdramer?

IBRAHIM:

Om ni frågar om the misfits, där jag bor, för er teater, så fråga bara polisen! Dom har nog ett fucking bra svar! Om polisen är anpassning, skall anpassa till samhället och vissa tydligen inte passar in i det här samhället, är missanpassade bara genom att finnas och andas, så är det helt klart att jag, min familj och alla som jag hänger med är the misfits här. Det har jag vetat ända sen jag var typ tre år.

I en debattartikel under rubriken BARN I FÖRORTEN DÖR - MEN VEM BRYR SIG? skriver frilansjournalisten och socinomen Marimba Roney följande:

”I deras närmiljö har normer och gränser förflyttats mycket längre än vad de flesta kan, eller vill, förstå. Vapen och droger syns och finns tillgängliga överallt. Vad tror du det skulle göra med dig? Om alla i din omgivning pratar på ett visst sätt, beter sig på ett visst sätt? Skulle du stå emot när din barndomskamrat ber om hjälp? Skulle du göra ”rätt” när de enda som ger dig positiv uppmärksamhet och som fattar hur du känner är de äldre kriminella som verkar ha pengar?” (*Aftonbladet 20160204*)

Göteborg består av olika stadsdelar, hur presenteras bilden av dessa stadsdelar och dess invånare? Vilka roller antas en ta beroende på vart en bor? Varför skildras aldrig rika områden som segregerade?

FOTO: MATTI JUHANI SAARI

Matti Juhani Saari, Kauhajoki, Finland sköt 10 av sina klasskamrater för att sedan ta sitt liv tisdagen den 23 september 2008. Detta är mindre än ett år efter att Pekka-Eric Auvinen dödade 9 skolkamrater inklusive sig själv i Jokela, Finland, den 7 november 2007. På Pekka-Eric Auvinens tröja i det YouTube-klipp han publicerade två veckor innan dådet står "Humanity is overrated".

Variationer av Dostojevskijs
"Anteckningar från ett källarhål".

A:

Jag är en sjuk människa. Jag är en ond människa. En frånstötande människa. Jag tror att det är i levern som sjukdomen sitter. Jag förstår egentligen ingenting alls av min sjukdom och har ingen aning om vad det är som gör så ont. Det är länge nu som jag levt så här och länge har jag burit mitt källarhål inom mig. Och ju mer medveten jag blivit om det goda i världen och om allt det där "sköna och upphöjda", desto djupare har jag sjunkit ner i min egen dy och desto mer benägen har jag blivit att fastna i denna dy för alltid. Och det har känts som om det inte är en tillfällighet att allt det där finns inom mig, utan som om det i själva verket måste finnas där. Som om detta är ett fullkomligt normalt tillstånd hos mig och inte alls någon sjukdom i levern eller rötangrepp. Och följden har blivit att jag till slut inte längre haft lust att kämpa emot denna inre förruttnelse. Det har slutat med att jag nästan tror - ja, kanske tror jag verkligen - att detta faktiskt är mitt normala tillstånd som människa på Jorden.

*

B:

Du är en sjuk människa? Du är en ond människa? En frånstötande människa?

A:

Jag tror att det är i levern som sjukdomen sitter.

B:

Du tror att det är i levern som sjukdomen sitter?

A:

Jag förstår egentligen ingenting alls av min sjukdom och har ingen aning om vad det är som gör så ont.

gräns

*skiljelinje, åtskillnad,
gränslinje, gränsskillnad,
rågång; det yttersta, slut-
punkt, ända; begränsning,
måtta, måttfullhet,
återhållsamhet*

- skiljelinje, stopplinje för vad
som är passande, tillåtet och
dylikt.

Genom historien har vi stämplat individer, gemenskaper och hela folk som lort, dynga, besmittade, sjukdomsalstrande avskräde - de missanpassade, oönskade och farliga. De som inte har en plats i det samhälle vi lever i. Individer har genom historien skapat egna grupper, där utanförskapet varit en drivkraft och ett sätt att förändra samhället på.

LÄSTIPS:

Vår tids rädsla för allvar, Roy Andersson

I boken *Vår tids rädsla för allvar* av Roy Andersson

finns valda delar av utställningen *Sverige och förintelsen* med.

Bilder från Rasbiologiska Institutionen i Uppsala visar det ena porträttet efter det andra av ansikten från tidigt 1900-tal markerade med korta meningar.

Kvinna utan yrke. Starkt rasblandad.

Lösdriverska. Svensk blandtyp.

Blandjude. Kriminell.

Socialt lågt stående kvinna. Rasblandad.

Ett katalogiseringssystem uppbyggt på pseudovetenskapliga grunder baserade på rasistiska teorier. Vetenskapligt är detta för längesen förkastat till mänsklig-heten mörka sopptipp. Det finns inga raser. Men de rasistiska fördomarna lever kvar, djupt inpräntade i den europeiska kulturen. Ett katalogiseringssystem av innanför och utanför. Ett vi och ett dom.

Vad är vår samtid idag? Runt Europa byggs murar av taggtråd och tårgasen ligger tung över de människor som ej har tillträde. I riksdagen ställer sig folkvalda politiker i talarstolen för att berätta att det finns skillnader - vårt folk och dom andra. I skolkorridoren skapas omvägar runt den som inte är rätt. Bomber exploderar i tunnelbanor och flyktingförläggningar bränns ner.

I dagens statistik ser vi hur hatbrotten mot rasifierade ökar (*källa: BRÅ**) i takt med en legalisering av rasistiska teorier och tal om nationell kris. I ett samhälle där rationalitet och etik pekar i motsatta riktningar, där förlorar humanismen skrev sociologen Zygmunt Bauman i boken *Auschwitz och det moderna samhället*.

Antalet människor som flyr undan krig och konflikter i världen ökar stadigt. Enligt FN befinner sig nästan 60 miljoner människor på flykt från sina hem,

*BRÅ: <https://www.bra.se/bra/brott-och-statistik/hatbrott.html>

LÄSTIPS:

Svart hud - vita masker, Franz Fanon

många av dem är barn. Dessa människor är i akut behov av humanitär hjälp, skydd och säkerhet. Nästan 86 procent av världens flyktingar befinner sig i utvecklingsländer. Dessa länder har ofta begränsade resurser och kapacitet för att hantera de ökade flyktingströmmarna. Länder som Pakistan, Libanon och Turkiet har tagit emot över en miljon flyktingar vardera. Även om antalet människor som försöker ta sig till Europa och andra utvecklade regioner ökar så rör det sig fortfarande om en relativt liten andel av den totala flyktingpopulationen.

Källa: Oxfam*

Under det senaste året har "flyktingkrisen" diskuterats flitigt och svängningen från att prata om mänskliga rättigheter och humanism till total kollaps, kris och stängda gränser har gått snabbt.

Hur poträtteras den människa som flyr för sitt liv till Europa? Som en ny medborgare? Som en tillgång? Som ekonomiskt problem? Som hot? Som farlig? Som parasit?

"Det spelar ingen roll hur många människor som valde den moraliska plikten framför självbevarelsens rationalitet – det som spelar någon roll är att några gjorde det... Vittnesmålen från de få som faktiskt gjorde motstånd slår sönder självbevarelselogikens auktoritet." Zygmunt Bauman

*Oxfam: <http://www.oxfam.se>

EN RÖST:

Plötsligt var vi råttor. Vi var mindre värda än råttor. Vi var kackerlackor. Eller ännu värre avskum. "Jag skulle hellre äta en kackerlacka av bajs än knulla din hora till syster!", sa en av dom till mig när jag passerade på gatan. Och det var bara början. Det blev värre och värre. Vi hade bott som grannar, vi hade levt som grannar. I helt normala trappgångar med lägenheter ovanpå varandra, eller i gatulängor där husen och trädgårdarna stod sida vid sida. Vi hade varit lekkamrater, skolkamrater, sportkompisar och festkompisar. Vi hade dejtat varandra och hånglat med varandra och vi hade gift oss med varandra och vi hade haft fester med våra familjer med mammor och pappor och systrar och bröder och farmödrar och mormödrar, helt uppblandat och kramiga och varma. Vi hade skrattat åt samma skämt, gillat samma musik, haft samma hjältar och hejat på samma fotbollslag. Vi hade läst samma böcker, samma tidningar och kollat samma filmer. Vi hade druckit samma sprit, ätit samma mat och haft samma födelsedags-ceremonier och begravningar.

Men inte riktigt samma.

Var det någon som börjat prata om.

Vi var inte riktigt riktigt samma.

Det fanns skillnader.

Små små skillnader som man inte riktigt riktigt kunde förstå om man inte exakt hade dom erfarenheterna, det gick inte riktigt att förstå om man var en sån som jag och om jag skulle försöka förstå en sån som du. För vi hade inte riktigt riktigt samma erfarenheter, samma uppväxt, samma bakgrund - det fanns skillnader i våra erfarenheter, i våra bakgrunder, i våra familjer, i våra historier och det gick inte att förstå om man var en sån som jag. Att helt och hållet förstå en sån som du. Det var i varje fall väldigt svårt, för att inte säga omöjligt. "Men vad är det jag inte kan förstå?", frågade jag. "Ja, det frågar du för att du inte förstår, det kan man bara fråga för att man inte förstår, för att man inte varit med om, eller själv fått uppleva det som jag, det som vi, det som alla i vår grupp fått uppleva. Titta på bara på det här huset till exempel!

Vilka bor i vilken lägenhet?", "Vad då?", frågade jag, "Ja, du ser själv, tänk efter, vem bor i vilken lägenhet? Hur kommer det sig att alla lägenheter, våra lägenheter, ligger just där dom ligger, medan alla era ligger där dom ligger?", "Men det har jag aldrig tänkt på", svarade jag, "Nej, precis du har aldrig tänkt på det, för du har aldrig upplevt det, du har aldrig förstått det, du kommer aldrig att förstå det. Det finns skillnader nu och det finns skillnader då, bakåt, historiskt, i historien, genom historien har det alltid funnits skillnader, skillnader, stora skillnader och konflikter mellan att vara en sån som jag mot att vara en sån som du. Och det kan man inte förstå och känna och uppleva, nånsin uppleva, om man inte varit en sån som jag och är en sån som du. Det finns presidenter och kejsare och påvar och kungar som har plågat och pinat och roffat och stulit från såna som oss för att ge till såna som dig. Det finns soldater krigare krigsherrar som har plundrat våra hem och våldtagit våra döttrar och slaktat våra söner och det är inget som bara går att tvätta bort, det är outplånliga sår, det är inget som bara går att enkelt lösgöra sig från, det sitter där och värker och värker och värker", "Men jag, jag vet inte, jag förstår inte, jag vet inte vad jag, vad min familj, vad min släkt bakåt, i det här huset, på den här gatan, i den här staden har gjort, vare sig nu eller bakåt i historien", "Nej, men kanske inte du, inte du då, men det är nåt som är fel, eller hur? Det är nåt som inte stämmer? Det är nånting som värker och värker och värker i det här huset, på den här gatan, i den här staden och det här landet, eller hur? Det är nånting som är riktigt djävla ruttet och är nånting ruttet måste man skära bort det ruttna på frukten, eller hur, man måste ta en kniv och hacka bort det svarta, det smutsiga, det ruttna och det sjuka. Och är det parasiter, skadedjur, mögel så måste man karva ännu hårdare, gräva ännu djupare, man måste slita upp med rötterna, man måste utplåna hela angreppet, för annars sprider och sprider och sprider det sig, det förökar sig, det knullar och knullar och knullar sig självt och sina likar, och fler och fler horungar föds och fler och fler råttor kryper omkring och

fler och fler kackerlackor invaderar ditt hem, ditt vardagsrum, din toalett och ditt skafferi, larver i ditt kylskåp, du blir sjuk, du måste kräkas, du kräks och kräks tills du inte har nåt kräks kvar och det kommer bara svart galla och då måste du skjuta, du måste förgöra, du måste förinta, du måste utplåna sjukdomen, det ruttna, det motbjudande och är det i levern sjukdomen sitter måste du skära bort deras leverar och sitter dom i sina smutsiga källarhål måste du skjuta ner i källarhålen, eller spruta in giftgas och det måste utplånas, det måste utrotas, det måste förintas...

detta det...

motbjudande, det sjuka, det fränstötande...

det missanpassade...

the Misfits...

ATT PRATA OM EN SCENKONSTUPPLEVELSE

Var skall du börja och hur kan du föra samtalet om en konstupplevelse vidare? Syftet med att prata om en scenkonstupplevelse efteråt kan vara att ge var och en av individerna i klassen möjlighet till en djupare förståelse för just sin individuella tolkning.

Konst kan vara drabbande, härlig, svår eller ointressant. Men en av de främsta egenskaperna hos ett konstverk är just att oavsett vad du tycker om det så är det en reflektionsyta där du speglar dig själv – verket i sig fungerar som ett bollplank för dina egna värderingar. Som lärare behöver en inte vara expert på en scenkonstföreställnings innehåll, tematik eller problemställningar. Du som lärare är också en åskådare och har precis som dina elever din egen upplevelse av det ni ser ihop.

Att kunna prata om upplevelsen inom ett tydligt ramverk skapar en djupare analys av det en upplevt. Då ges möjligheten till att lyssna på andras individuella tolkningar utan att för den sakens skull hamna i polemik om vem som har tolkningsföreträde i värderingen av konstverket. Att i grupp kunna diskutera upplevelsen och lyssna på andra stärker oss som individer och vi lär oss även att avkoda andra delar av samhället.

Konst har alltid en mottagare och en avsändare. Konst är subjektiv och i en scenkonstföreställning så består allt du ser av val. Det finns en anledning till att rummet ser ut som det gör. Att ljuset har just den nyansen. Kläderna ser ut på ett visst sätt. Och att ljudet är precis exakt så som det är.

Det finns en uppsjö av olika former av samtalsmodeller som går att presentera. Vi väljer att utgå från en klassisk konstanalysmodell som utvecklats av Riksteatern i "En väv av tecken" samt "Att prata scenkonst - en enkel metod för klassrummet" av Anna Berg för Regionteater Väst.

Om en utgår från föreställningens form, hur det ser ut och vilka val som har gjorts, samt undviker så långt som möjligt att hamna i värderingar så kommer en också djupare in i förståelsen för upplevelsen.

När en börjar samtalet så är det viktigt att klargöra att det inte finns något rätt eller fel i hur en tolkar. Det är också viktigt att sätta upp regler för samtalet, presentera hur det skall gå till. Börja inte i värderingar som bra, dåligt, svårt, jobbigt utan börja med konkreta saker och gå sedan över till att tolka dessa. Allt går att analysera eftersom allt är val. Utgå från dig själv och din upplevelse.

TOLKA

Anna Berg delar konstverkets reflektionsyta i följande trappa:

Känsla i det här fallet är oftast ytterst privat och något som kan såväl vara svårt att sätta ord på och något man vill behålla för sig själv.

Associationer är i mötet med en konstupplevelse subjektiva och bygger på individens egna erfarenheter. Att utgå ifrån de enskilda associationerna skapar i ett gemensamt samtal enskilda öar och är svårt att utgå ifrån.

Åsikter däremot låser samtalet. Den enskilda individens åsikt om upplevelsen är dess åsikt och inget som egentligen går att gå vidare med eller ger något till någon annan. Om individ 1 tyckte verket var bra och individ 2 tyckte det var dåligt så hamnar samtalet i vem som har tolkningsförträde och inte i en tolkning av verket.

Kunskap är något som kan vara intressant i mötet med ett konstverk men kan även fungera som en låsning. Den som vet mest, har flest universitetspoäng, kan flest ord har plötsligt företräde i analysen. Tolkningsföreträdet hamnar då hos den personen.

Tolka! Men hur gör man då?

PRINCIPER:

1. Vänta med värderingar.
2. Alla val i konstverket är medvetna val
3. Utgå från dig själv.

Lista beståndsdelar/tecken (gör detta gemensamt och kom ihåg, inga värderingar eller tolkningar):

Tecken är konkreta saker du ser. Ingenting är för enkelt. Ett fält med färg. En stol. Ett bord. Ingenting skall i detta skede tolkas. En sax är en sax. En färg är en färg. En katt är en katt. Ett ord är ett ord.

Skapandet av listan bör ta sin tid. Ju fler tecken ni samlar desto mer har ni att plocka ifrån när ni analyserar.

Tänk utifrån de olika variablerna på teatern:

När började föreställningen?

Ljus

Ljud

Scenografi

Kostym

Mask (smink)

Manus/text

Skådespelare

När slutade föreställningen?

Beskriv så sakligt och detaljerat som möjligt händelseförloppet/upplevelsen.

DÄREFTER: sök symboler, teman och syften - varför ser det ut som det gör?

Hur används tiden i föreställningen?

Hur används publiken? Vem är du i relation till det som sker?

LÄS MER

www.annaberg.org

THE MISFITS

URPREMIÄR 9 APRIL 2016
LÄNGD 2 TIM 30 MIN INKL. PAUS

AV: Mattias Andersson
REGI: Mattias Andersson
SCENOGRAFI & KOSTYM: Anna Heymowska
MASKDESIGN: Linda Boije af Gennäs
LJUS: Tomas Fredriksson
MUSIK & LJUD: Jonas Redig
KOREOGRAF: Tove Sahlin
DRAMATURG: Stefan Åkesson

MEDVERKANDE: Stefan Abelson, Hannah Alem Davidson, Ulf Dohlsten, Ibrahim Faal, Ylva Gallon, Anna Harling, Maria Hedborg, Gunilla Johansson, Mats Nahlin, Josefin Neldén, Ramtin Parvaneh, Ulf Rönnerstrand, Nemanja Stojanovic, Emelie Strömberg, Ove Wolf

REGIASSISTENT: Amanda Wigand
MASKÖR: Josefin Ekerås
KOSTYMASSISTENT: Sara Pertmann
KOSTYMMÄSTARE: Helena Arvidsson
KOSTYMATELJÉ: Sara Lundgren
KOSTYMVÅRD: Malin Garellik
LJUSTEKNIK: Anna Lundahl
REKVISITA: Theresia Knevel, Lajla Wenåsen
SCENTEKNIK: Tormod Aaseby, Stefan Kirchhoff, Krister Nylander, Kenneth Kling
DEKORTILLVERKNING: Backa Teknik
TEKNISK CHEF: Sven-Ove Fransson
INFORMATÖR & LÄRARHANDLEDNING: Erika Isaksson
MARKNADSFÖRARE: Hanna Johansson
ADMINISTRATÖR/PUBLIKARBETARE: Frida Lernstål, Ulrika Andersson
PUBLIKVÅRD: Valentin Farrock
INTERNATIONELL KOORDINATOR, LEDNINGSASSISTENT: Jan Schmidt
PRODUCENT, ADMINISTRATIV CHEF BACKA TEATER: Lisa Nowotny

All musik i föreställningen är komponerad av Jonas Redig

Utom: Theme from The Warriors - Barry De Vorzon, Teenage Kicks - The Undertones, Paranoid - Black Sabbath, Blitzkrieg Bop - Ramones, Smalltown Boy - Bronski Beat, Straight Outta Compton - N.W.A, Liquid Fire - Lucky People Center, New York - Angel Haze, Speaking Unto Nations (Beethoven Symphony no 7 - II) - Terry Davies, Historien om en häst - Backa Teaters Musiker, Spirit - Backa Teaters Musiker (Med reservation för ändringar.)

FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF: Ola Kjelbye
KONSTNÄRLIG LEDARE BACKA TEATER: Mattias Andersson
VD OCH ANSVARIG UTGIVARE: Björn Sandmark
MEDPRODUKTION: Prospero (Théâtre National de Bretagne, Frankrike; Théâtre de Liège, Belgien; Emilia Romagna Teatro Fondazione, Italien; Schaubühne am Lehniner Platz, Tyskland; National Theatre of Croatia / World Theatre Festival Zagreb, Kroatien; Athens and Epidaurus Festival, Grekland)

I FÖRESTÄLLNINGEN FÖREKOMMER FOTON TAGNA AV: Gösta Glase, Hjalmar Wijk, Lars Bygdemark, Agneta Svensson, Gun Paulström, Ingmar Jernberg, Rickard Kilström, Tim Flach, Johan Karlsson, Eric Pilgrim, Matti Juhani Saari, Öyvind Lund, Anton Corbijn, André de Loisted, Csilla Klenyánszky, Jan Owe Ericsson, Tom Benson, Monica Englund, Harry Nicolaisen (Med reservation för ändringar.)

Att tänka är att jämföra med det förflutna.
Fredrich von Schiller
(citatet går att hitta i "Lyckad nedfrysning av herr Moro")